

מ"ת 28608/01/15 - מדינת ישראל נגד מוראד ח'טיב

בית המשפט המחוזי בנצרת

19 נובמבר 2015

מ"ת 28608-01-15 מדינת ישראל נ'

ח'טיב ואח'

מ"ת 28594-01-15

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: מוראד ח'טיב

נוכחים:

בשם המבקשת: עו"ד רז ולטר

בשם המשיב בעצמו וע"י ב"כ: עו"ד עסאם טנוס

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת כב' סגן הנשיא השופט ארבל מיום 26.2.15, לפיה שוחרר המשיב בחלופת מעצר עם איזוק אלקטרוני ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים בשל הפרת תנאי שחרורו, תוך חילוט כספי הערובה שהפקיד וההתחייבות העצמית עליה חתם.
 2. כנגד המשיב הוגש לבית משפט זה, כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות הכוללת חבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ב"כ המשיב הסכים לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית לשלב המעצר וכן לקיומה של עילת מעצר. המשיב נשלח לשם קבלת תסקיר מעצר בעניינו.
- ביום 26.2.15, לאחר קבלת התסקיר, הגיעו הצדדים להסכמה כי המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בשפרעם, תחת איזוק אלקטרוני ובכפוף להפקדה כספית, וחתימה על כתב התחייבות מצדו ומצד המפקחים. כב' סגן הנשיא ארבל קיבל את הסכמת הצדדים ונתן לה תוקף של החלטה.

3. ביום 16.11.15 הוגשה הבקשה שלפניי. לטענת המבקשת הפר המשיב את תנאי שחרורו במועדים רבים, לשעות ארוכות ובאופן סידרתי. המבקשת הפנתה להודעת שונות של סיירים מטעם יחידת הפיקוח האלקטרוני וכן לדוחות שונים מהם עולה כי בעקבות קריאות שקיבלו מהמוקד לפיהן המשיב אינו תחת איזוק, הגיעו הסיירים למקום החלופה במועדים שונים בין התאריכים 21.9.15 - 8.11.15, אולם המשיב לא שהה שם. המשיב אף נעצר בגין ההפרות לחקירה ביום 9.11.15.

נוכח האמור ביקשה המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים. לטענתה, הן בבקשה והן בדיון לפניי, הפר המשיב את תנאי השחרור הפרה בוטה המוכיחה שאינו ראוי לאמון בית המשפט.

מנגד, התנגד ב"כ המשיב לבקשה. לטענתו המשיב לא הפר את תנאי המעצר ומקור הטענות בדבר הפרה הינן בתקלות ברשת החשמל שהיו במקום החלופה. הוסיף וטען כי גם אם היו הפרות, הרי התנהלות המבקשת, עת הגישה את הבקשה כיום, זמן רב לאחר מקצת מההפרות הנטענות וכן לאחר שהעורר נחקר ושחרר חזרה לביתו, אינה תקינה ומחייבת את דחיית הבקשה. הוסיף וטען כנגד דוחות הסיירים וכן הפנה לנסיבותיו של המשיב. לטעמו של ב"כ המשיב, ניתן להסתפק באזהרת המשיב ובחילוט מקצת מהערבות שהופקדה.

דיון והכרעה

4. לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי דינה של הבקשה להתקבל בחלקה, באופן בו יחולט סכום הערבות שהפקיד המשיב כתנאי לשחרור.

עיינתי באופן יסודי בחומר שהגישה המבקשת לפתחי, והגעתי לכלל מסקנה כי יש ראיות חזקות לכאורה לטענה כי המשיב אכן הפר את תנאי מעצר הבית. ב"כ המשיב אומנם העלה טענות שונות בדבר "תקלת חשמל" במקום החלופה, אולם טענה זו אינה יכולה להתקבל מקום בו הוצגו לי דוחות ברורים של סיירי האיזוק האלקטרוני, אשר עקב התראות המוקד על ההפרות הגיעו למקום החלופה בחיפוש אחר המשיב, אך לא איתרו אותו במקום.

לשם דוגמא אפנה לדו"ח של הסייר יוסף עמר, אשר בעקבות הודעת המוקד הגיע ביום 16.10.15 למקום החלופה בשעה 20:40, אולם מצא כי "המפוקח לא נמצא בביתו והבית סגור". דו"ח של הסייר אייל רחמנוב, אשר בעקבות הודעת המוקד הגיע ביום 27.10.15 למקום החלופה בשעה 10:20, אולם לא היה כל מענה בדפיקה על דלת הבית או בטלפון. דו"ח של הסייר דורון גולדנברג, אשר בעקבות הודעת המוקד הגיע ביום 5.11.15 בשעה 20:22 למקום החלופה ואף נכנס אליה אולם מצא כי המשיב אינו נמצא במקום ואף כתב כי "החברים שלו אמרו לי שהוא הלך לראות את הבית החדש שלו".

וכן הלאה, בתיק שהוגש לעיוני נמצאים עוד חמישה דוחות שונים, במועדים שונים, בהם הגיעו סיירים למקום החלופה, אולם מצאו המשיב לא שוהה בה.

נוכח הדברים, אין למרבה הצער כל מנוס אלא לקבוע כי המשיב הינו לכאורה "מפר סדרתי", אשר בחר ביודעין לעשות דין לעצמו, לצאת ממעצר הבית בו הוא מצוי חרף האיזוק החל עליו ולהפר את הוראות בית משפט זה שוב ושוב.

בעשותו כן, בחר המשיב למעול באמונו של בית המשפט. כידוע, שחרור בחלופה הוא מעין חוזה אמון בין בית המשפט לבין מי שמשוחרר בערובה, וקשה עד מאוד לתת את האמון הנדרש לצורך שחרור בחלופה במשוחרר בערובה שמעל באמון זה. בעניין זה יפים דברי השופט זמיר בבש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 385, 391-392 (2000):

"... אם נאשם ניצל לרעה את השחרור מן המעצר, והפר את האמון שבית-המשפט נתן בו, אם בדרך של ביצוע עבירה נוספת ואם בדרך אחרת, הוא הוכיח כי אין הוא ראוי עוד לאמון של בית-המשפט.

עם זאת כבר נקבע לא פעם כי יתכנו בהחלט מקרים שבהם נאשם שהפר את תנאי שחרורו ישוב וישוחרר לחלופת מעצר, למשל, תוך החמרת התנאים המגבילים החלים עליו (ראו למשל: בש"פ 7493/09 זובידא נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו]), כאשר הדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט היושב בדיון וזאת בהתאם לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה. יתירה מזאת, כבר נקבע כי לא בנקל יורה בית-המשפט להחזיר לבית המעצר את מי שכבר שוחרר ממנו (ראו בש"פ 8584/00 מ"י נ. עלי, פ"ד נד(5) 821).

לאחר שבחנתי את עניינו של המשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי חרף ההפרות שביצע, ניתן להותיר את המשיב במעצר בית תוך אזהרתו הברורה, הידוק תנאי השחרור וחילוט הערבות שהפקיד. אכן, כפי שקבעתי המשיב ביצע לכאורה הפרות רבות, אולם חרף האמור לא נטען ולא הוצגה לפני כל ראייה כי המשיב ניצל הפרות אלו לביצוע עבירות כלשהן. עוד מצאתי לתת משקל לעובדה שדוחות הסיירים אודות התנהלות המשיב מתחילים עוד מיום 21.9.15, אולם המבקשת לא מצאה לזמנו לחקירה עד ליום 9.11.15 ואף לאחר אותה חקירה, שחררה אותו חזרה למעצר הבית.

בסופו של יום, זוהי הפעם הראשונה בה מגיע המשיב לבית המשפט נוכח הפרותיו. לטעמי, בנסיבות אלו ניתן להסתפק במתן אזהרה ברורה למשיב כי כל הפרה עתידית של תנאי מעצר הבית ולו הקטנה ביותר תביא למעצרו המידי, בהידוק תנאי שחרורו וכן בחילוט חלק מהערבויות בתיק.

בהתאם לדברים, מצאתי כי יש מקום לחלט את הסכום שהפקיד המשיב בקופת בית המשפט להבטחת תנאי השחרור. חרף החלטתי שלא לעצור בשעה זו את המשיב עד תום ההליכים דומני כי ראוי לשלוח מסר ברור לו ולאחרים שכמותו, כי יש מחיר כספי להפרה של החלטות בית המשפט. לעניין זה יפים דברי כב' השופט דנציגר בבש"פ 8396/12 חוסאם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"חילוט הערבות מבהיר לנאשם הספציפי - ומאותת לציבור הנאשמים בכלל - כי ישנו "מחיר" להפרת תנאי השחרור ולהפרת האמון שנתן בו בית המשפט. מעת שקובע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור קמה הסמכות להורות על חילוט הערבויות, כולן או חלקן."

467

5. לאור כל האמור, אני מקבל את הבקשה בחלקה ומורה כדלקמן:

המשיב ישוב לחלופת המעצר בה הוא שוהה כעת, תחת אותם תנאים. בנוסף, המשיב יפקיד עד ליום 24/11/15 סכום של 5,000 ש"ח בקופת בית המשפט כערובה לתנאי השחרור. לא יופקד הכסף, יעצר המשיב עד לתום ההליכים.

אני מורה על ביטול חלונות ההתאווררות שניתנו למשיב במסגרת החלטת כב' סגן הנשיא השופט ארבל ביום 30/06/15.

בנוסף, אני מורה על חילוט 5,000 ₪ אותם הפקיד בעבר המשיב בקופת בית המשפט. בנסיבות העניין לא מצאתי להורות על חילוט ההתחייבות עליה חתמו המשיב והערבים.

אני שב ומזהיר את המשיב כי כל הפרה עתידית נוספת של תנאי מעצר הבית תביא למעצרו המידי עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום ז' כסלו תשע"ו, 19/11/2015 במעמד הנוכחים.

זיאד הווארי , שופט בכיר

הוקלדעלידיערייןבראנסה